

Sygn. akt III S 178/16

POSTANOWIENIE

Dnia 22 listopada 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący-Sędzia: SO Andrzej Dyrda

Sędziowie: SO Magdalena Balion – Hajduk (spr.)

SR (del.) Maryla Majewska – Lewandowska

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 22 listopada 2016 r.

sprawy ze skargi A. K.

z udziałem Skarbu Państwa – Prezesa Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy

w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki

w sprawie o sygn. I Co 994/16 Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach

postanawia:

oddalić skargę.

SSR (del.) Maryla Majewska – Lewandowska SSO Andrzej Dyrda SSO Magdalena Balion – Hajduk

Sygn. akt III S 178/16

UZASADNIENIE

Skarżąca A. K. domagała się stwierdzenia przewlekłości postępowania prowadzonego przed Sądem Rejonowym w Tarnowskich Górach pod sygn. akt I Co 994/16, zasądzenia od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach kwoty 4 000 zł oraz kosztów postępowania oraz zobowiązania Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach do rozpoznania sprawy w terminie tygodnia od rozpoznania skargi. W uzasadnieniu podała, że pismem z dnia 1 lipca 2016r. złożyła skargę na czynność komornika. Skarżąca uzupełniła braki formalne skargi dnia 26 lipca 2016r. Wskazała, że mimo kierowanej do Sądu korespondencji z dnia 19 września 2016r., skarga nie została rozpoznana. W ocenie skarżącej, w sprawie doszło do rażącego naruszenia prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki.

Zawiadomiony o toczącym się postępowaniu Prezes Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach zgłosił swój udział w sprawie i przedstawiając przebieg postępowania, wniósł o nieuwzględnienie skargi wskazując, iż w sprawie nie doszło do przewlekłości postępowania.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Dnia 4 lipca 2016r. do Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach wpłynęła skarga na czynność komornika. Zarządzeniem z 5 lipca 2016r., skarżąca została wezwana do uzupełnienia braków formalnych skargi w postaci uiszczenia opłaty oraz złożenia dwóch odpisów skargi. W odpowiedzi na zobowiązanie doręczone 18 lipca 2016r., skarżąca usunęła braki formalne dnia 24 lipca 2016r. W związku z pismem skarżącej datowanym na 19 września 2016r., zarządzeniem z 27 września 2016r. akta sprawy przekazano Przewodniczącej Wydziału, a następnie Prezesowi Sądu

Rejonowego wraz ze skargą administracyjną. Tego dnia wysłano również komornikowi odpis skargi z zobowiązaniem uzasadnienia zaskarżonej czynności oraz nadesłania akt egzekucyjnych. Następnie, dnia 6 października 2016r. Sąd Rejonowy w Zabrzu przesłał Sądowi Rejonowemu w Tarnowskich Górach uzasadnienie czynności komornika z 29 września 2016r. wraz z aktami egzekucyjnymi, jako mylnie przesłanymi do tego Sądu. Postanowieniem z 18 października 2016r. oddalono skargę dłużniczki na czynność komornika na postawie art. 767 k.p.c.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. z 2004 r., Nr 179, poz. 1843), strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie w jej sprawie trwa dłużej, niż to konieczne dla wyjaśnienia tych okoliczności faktycznych i prawnych, które są istotne dla rozstrzygnięcia sprawy, albo dłużej niż to konieczne dla załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego. Zgodnie natomiast z ust. 2 niniejszego przepisu, dla stwierdzenia, czy w sprawie doszło do przewlekłości postępowania, należy w szczególności ocenić terminowość i prawidłowość czynności podjętych przez sąd w celu wydania w sprawie rozstrzygnięcia co do istoty (...), uwzględniając charakter sprawy, stopień faktycznej i prawnej jej zawichości, znaczenie dla strony, która wniosła skargę, rozstrzygniętych w niej zagadnień oraz zachowanie się stron, w szczególności strony, która zarzuciła przewlekłość postępowania.

W ugruntowanym orzecznictwie sądów powszechnych, Sądu Najwyższego jak i sądów administracyjnych przyjmuje się, że przewlekłość postępowania to nieuzasadnione żadną z okoliczności wymienionych w art. 2 ust. 2 ustawy z 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony (...) długotrwałe zaniechanie podejmowania czynności przez organ prowadzący postępowanie lub podejmowanie czynności nieefektywnych bądź pozornych. Zachodzi ona, gdy postępowanie jest długotrwałe i rozwickłe, a trwa ponad konieczność podjęcia czynności niezbędnych do zakończenia sprawy, pozostających w związku przyczynowym z działaniem lub zaniechaniem organu. Innymi słowy, przewlekłość postępowania występuje, gdy zwłoka jest nadmierna (rażąca) i nie znajduje uzasadnienia w obiektywnych okolicznościach sprawy. Aby stwierdzić przewlekłość postępowania, konieczne jest ustalenie, że pomiędzy kolejnymi czynnościami występują długie, nieuzasadnione przerwy albo też pewne czynności nie są podejmowane w ogóle (tak: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 czerwca 2011 roku, III SPP 14/11, Lex nr 10959151, postanowienie Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 07 kwietnia 2009 roku, II S 4/09, KZS 2009/5/42, postanowienie Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 28 grudnia 2012 roku, II S 25/12, Lex nr 1254588, postanowienie Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 23 listopada 2012 roku, II OPP 19/12, Lex nr 1240698).

Przedstawiony powyżej przebieg dotychczasowego postępowania o sygn. akt I Co 994/16 prowadzonego przez Sąd Rejonowy w Tarnowskich Górach uzasadnia twierdzenie, iż w sprawie brak było podstaw do uznania, że doszło do przewlekłości postępowania w rozumieniu art. 2 ust. 2 powołanej ustawy. Wymaga bowiem podkreślenia, iż pojęcie „przewlekłości postępowania” każdorazowo musi być odnoszone do konkretnych realiów i trybu postępowania. W świetle przepisów wymienionej wyżej ustawy, nie każde opóźnienie w podjęciu czynności mających na celu wydanie w sprawie rozstrzygnięcia co do istoty albo czynności podjętych celem załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej sprawy dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego, może być utożsamiane z przewlekłością. Wskazać bowiem należy, że jedynie nadmierne odstępstwa od czasu zwyczajowo koniecznego do wykonania określonych prac i procedur mogą być uznawane za tworzące stan nieuzasadnionej zwłoki (por. postanowienie Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 22 maja 2013 roku, III S 5/13, Lex nr 1322063).

Odnosząc te założenia do ustalonych okoliczności rozpoznawania sprawy przez Sąd Rejonowy w Tarnowskich Górach wskazać trzeba, że po usunięciu 24 lipca 2016r przez skarżącą braków formalnych skargi na czynność komornika z 4 lipca 2016r., dnia 27 września 2016r. wysłano komornikowi sądowemu odpis skargi oraz zobowiązano go do złożenia odpowiedzi na jej treść w terminie 7 dni. Pismo skarżącej datowane na 19 września 2016r., potraktowane jako skarga administracyjna, zostało przedstawione wraz z aktami sprawy Przewodniczącej Wydziału, a następnie Prezesowi Sądu Rejonowego dnia 27 września 2016r. Następnie, w dniu 6 października 2016r. Sąd Rejonowy w Zabrzu przesłał

Sądowi Rejonowemu w Tarnowskich Górach uzasadnienie czynności komornika wraz z aktami egzekucyjnymi, które mylnie zostały przesłane temuż Sądowi przez komornika sądowego. W związku z tym, rozpoznano skargę na czynność komornika w dniu 18 października 2016r.

Analiza przebiegu postępowania w sprawie prowadzi do wniosku, że czynności podejmowane były bez zbędnej zwłoki. Mimo, iż merytoryczne rozpoznanie skargi na czynność komornika miało miejsce dopiero 18 października 2016r. wskazania wymaga, że przed tą datą zostały podejmowane również inne czynności, które miały istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy. Ocena, czy doszło do przewlekłości postępowania nie może być dokonywana w oderwaniu od realiów i trybu postępowania. Nie można bowiem oczekiwać rozpoznawania pism i wniosków natychmiast po ich wniesieniu. Niezwłoczne rozstrzygnięcie sprawy nie jest możliwe ani ze względów organizacyjnych, ani nie byłoby rozsądne wobec konieczności zapoznania się sędziów z materiałami sprawy, czasu dla ich rozważenia i podjęcia decyzji, wreszcie - jej uzasadnienia (zob. postanowienie Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 1 października 2008r., sygn. II S 6/o8). Długotrwałość postępowania w niniejszej sprawie nie była zatem wynikiem opieszałego wykonywania czynności przez Sąd, lecz wynikała z przyczyn obiektywnych.

Z podanych przyczyn skargę należało uznać za nieuzasadnioną, co stosownie do regulacji art. 12 ust. 1 powołanej ustawy prowadziło do jej oddalenia.

SSR (del.) Maryla Majewska - Lewandowska SSO Andrzej Dyrda SSO Magdalena Balion - Hajduk